

Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΟΘΩΝΑ ΩΣ ΤΟΥΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

Μετά την έξωση του Όθωνα, η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία επέλεξαν νέο Βασιλιά της Ελλάδας τον Δανό πρίγκηπα Γουλιέλμο-Γεώργιο Γλύξμπουργκ (επίσημα: Βασιλεύς Γεώργιος).

Ήδη η Αγγλία δεχόταν ισχυρή πίεση στα Επτάνησα από τους αγώνες των Επτανήσιων που απαιτούσαν ένωση με την Ελλάδα και αποφάσισε να προσφέρει στον νέο βασιλιά τα Επτάνησα.

Το 1864 τα Επτάνησα ενσωματώνονται στην Ελλάδα.

Το Σύνταγμα του 1864 θέσπιζε το πολίτευμα της **βασιλευόμενης δημοκρατίας**: αναγνώριζε τον λαό ως κυρίαρχο παράγοντα του πολιτεύματος και όριζε τον βασιλιά ως ανώτατο άρχοντα.

Νομοθετική Εξουσία: την ασκούσαν από κοινού ο Βασιλιάς και η Βουλή (η Γερουσία καταργήθηκε).

Εκτελεστική Εξουσία: την ασκούσε ο βασιλιάς με την συνεργασία υπουργών που διορίζε ο ίδιος.

Δικαστική Εξουσία: κηρύχθηκε ανεξάρτητη.

Δικαίωμα ψήφου αναγνωρίσθηκε στους άνδρες που είχαν συμπληρώσει το 21^ο έτος της ηλικίας τους. Πολλοί πολίτες πίεζαν τους βουλευτές, για να εξασφαλίσουν διορισμό στο Δημόσιο. Με την σειρά τους οι βουλευτές στήριζαν τον πολιτικό αρχηγό που δεχόταν την πρακτική των χαριστικών διορισμών στο Δημόσιο.

Όταν ο βασιλιάς διαφωνούσε με μια κυβέρνηση, δεν δίσταζε να την ανατρέψει. Ο πολιτικός Χαρίλαος Τρικούπης σε άρθρο του με τίτλο «Τις πταίει;» υποστήριξε ότι ο βασιλιάς πρέπει να διορίζει πρωθυπουργό μόνο εκείνον τον πολιτικό αρχηγό που έχει την «δεδηλωμένη» εμπιστοσύνη της Βουλής, δηλαδή την αποδεδειγμένη υποστήριξη της πλειοψηφίας των βουλευτών. Στον Λόγο του Θρόνου το 1875, ο βασιλιάς αναγνώρισε την **αρχή της δεδηλωμένης**.

Το 1881, μετά από ελληνοτουρκικές διαπραγματεύσεις η Θεσσαλία (εκτός από την περιοχή της Ελασσόνας) και η επαρχία της Άρτας ενσωματώθηκαν στο ελληνικό κράτος.
--

Κύριες πλευρές της πολιτικής του Χαρίλαου Τρικούπη ήταν η κατασκευή μεγάλων έργων υποδομής (σιδηροδρομικού δικτύου, οδοποιίας, της διώρυγας της Κορίνθου κ.ά.), η ανασυγκρότηση των ενόπλων δυνάμεων, η εξυγίανση της δημόσιας διοίκησης μέσω της θέσπισης αντικειμενικών κριτηρίων πρόσληψης, η επιδίωξη ειρηνικής συμβίωσης με την Οθωμανική Αυτοκρατορία, η βαρύτατη φορολογία, η σύναψη μεγάλων δανείων με τράπεζες του εξωτερικού, η παροχή προνομιακών όρων σε Έλληνες κεφαλαιούχους του εξωτερικού για επενδύσεις.

Το 1893 ο Τρικούπης κηρύσσει την Ελλάδα σε πτώχευση, γιατί η χώρα δεν μπορούσε να εκπληρώσει τις οικονομικές υποχρεώσεις της.

Μετά από εκλογές, το 1897 ο πολιτικός αντίπαλος του Τρικούπη και νέος πρωθυπουργός Θεόδωρος Δηλιγιάννης στέλνει στρατό στην Κρήτη προς βοήθεια των επαναστατών κατά της οθωμανικής εξουσίας. Σχεδόν αμέσως άρχισε στην Θεσσαλία ελληνoturκικός πόλεμος στον οποίο ο ελληνικός στρατός ηττήθηκε με αρχιστράτηγο τον διάδοχο Κωνσταντίνο. Οι τουρκικές δυνάμεις έφτασαν ως την Λαμία και σταμάτησαν αποχωρώντας από την Θεσσαλία, μόνο όταν η Αγγλία, η Γαλλία και η Ρωσία διαβεβαίωσαν τον Σουλτάνο ότι η Ελλάδα θα πλήρωνε τεράστια πολεμική αποζημίωση.

Η Ελλάδα αναγκάστηκε να συνάψει νέο δάνειο. Οι Δυνάμεις την υποχρέωσαν να δεχθεί μια επιτροπή Διεθνούς Οικονομικού Ελέγχου, η οποία ανέλαβε τη διαχείριση των κυριότερων ελληνικών δημοσίων εσόδων.

Η λαϊκή δυσaréσκεια εναντίον των πολιτικών και των Ανακτόρων συνεχώς αυξανόταν. Υπήρχαν συνεχείς παρεμβάσεις του βασιλιά Γεωργίου και άλλων μελών της βασιλικής οικογένειας στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική, καθώς και στην λειτουργία των ενόπλων δυνάμεων.

Το 1909 ιδρύθηκε ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος, μια οργάνωση κατώτερων αξιωματικών. Ο Σύνδεσμος ζητούσε την αναδιοργάνωση των ενόπλων δυνάμεων. Αυτό πρακτικά σήμαινε την απομάκρυνση από το στράτευμα των πριγκίπων, δηλαδή του διαδόχου Κωνσταντίνου και των άλλων γιων του βασιλιά, αίτημα που ικανοποιήθηκε. Άλλα αιτήματα αφορούσαν σε μεταρρυθμίσεις στην διοίκηση του κράτους, στην οικονομία, στην δικαιοσύνη και στην εκπαίδευση.

Την **14/9/1909** ο λαός της Αθήνας συμμετέσχε μαζικά σε ένα συλλαλητήριο που οργανώθηκε από τον Σύνδεσμο. Μετά από πολιτικές διεργασίες, ο Στρατιωτικός Σύνδεσμος κάλεσε στην Αθήνα τον Ελευθέριο Βενιζέλο, πολιτικό που είχε διακριθεί στην πολιτική ζωή της Κρήτης και στους αγώνες των Κρητικών για ένωση με την Ελλάδα. Του πρότεινε την πρωθυπουργία, την οποία ο Βενιζέλος αρνήθηκε. Ταυτόχρονα ο Βενιζέλος διαφώνησε με όσους υποστήριζαν κατάργηση της μοναρχίας.

Μετά από 2 εκλογικές αναμετρήσεις, το Κόμμα των Φιλελευθέρων του Βενιζέλου κέρδισε την πλειοψηφία στην Βουλή.

Το Σύνταγμα του 1911 προστάτευε αποτελεσματικότερα τις ατομικές ελευθερίες, επέτρεπε στο κράτος να αφαιρεί από τους ιδιοκτήτες τους με αποζημίωση μεγάλες εκτάσεις γης, για να μοιραστούν σε ακτήμονες, θέσπιζε την μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων, απαγόρευε στους στρατιωτικούς και στους δημοσίους υπαλλήλους να εκλέγονται βουλευτές, καθιέρωνε την υποχρεωτική δωρεάν εκπαίδευση.

Η κυβέρνηση Βενιζέλου έλαβε συστηματικά μέτρα για την αναδιοργάνωση των ενόπλων δυνάμεων.